

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Білостоцький технологічний університет (Польща)
Вроцлавський економічний університет (Польща)
Гентський університет (Бельгія)
UNIVERSITY ISMA (Латвійська республіка)
UNIVERSITY NORTH (Хорватія)
VARNA FREE UNIVERSITY «CHERNORIZETS HRABAR» (Болгарія)
Академія праці, соціальних відносин та туризму
Міжрегіональна Академія управління персоналом
Національний технічний університет «Дніпровська політехніка»
Національний університет «Чернігівська політехніка»
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу
Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПУБЛІЧНОГО
УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ
Матеріали XI Міжнародної
науково-практичної Інтернет-конференції**

25 квітня 2024 року

Полтава – 2024

Література:

1. Кудріна О. Ю., Масляк М. І. Інновації та інноваційна діяльність в системі публічного управління: елементи теорії, логіки та понятійного апарату. Публічне управління і адміністрування в Україні. Вип. № 19. 2020. С. 139-143. URL: <http://pag-journal.iei.od.ua/archives/2020/19-2020/29.pdf>
2. Реформування публічного управління та адміністрування: теорія, практика, міжнародний досвід : матеріали Всеукраїнської наук.-практ. конф. За міжнар. участю. 26 жов. 2018 р. Одеса : ОРІДУ НАДУ, 2018. 524 с. URL: http://www.oridu.odessa.ua/9/buk/new_24_10_18.pdf
3. Яковлев, Р. В., Іщенко, Ю. В. Потенціал використання великих даних в публічному адмініструванні. Експерт: парадигми юридичних наук і державного управління, (5(11), 2020. С. 195-213. URL: <https://maup.com.ua/assets/files/expert/11/14.pdf>

*Бондаренко Катерина Сергіївна,
Національний університет «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка», асистентка кафедри публічного
управління, адміністрування та права
Набережна Діана Олександрівна
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
студентка бакалаврату, група 401-ГД,
спеціальність 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа»*

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

Важливу роль у здійсненні процесу модернізації державної служби відіграє держава, головною функцією якої є передусім вибір відповідних стратегій суспільного розвитку. Вищезазначене стосується і політичної організації процесу модернізації, особливо здійснення економічних, політичних, соціальних та інших змін для забезпечення виходу суспільного розвитку на якісно новий рівень.

Модернізація системи державної служби у сучасному світі відбувається в контексті трансформуючого соціально-економічного середовища, технологічного прогресу та нових вимог до державного управління. Деякі з ключових тенденцій в цьому процесі включають такі аспекти: цифрова трансформація, розвиток громадянської участі, розвиток навичок та кадрового потенціалу, підвищення ефективності та відкритості [1, с. 209].

Однією з основних тенденцій є цифрова трансформація управління, а з впровадженням інформаційних технологій у всі сфери життя стає очевидною необхідність переходу до електронного управління. Це включає в себе впровадження електронних сервісів для громадян, еле-

ктронні платформи для внутрішнього обміну документами та інші інновації, що спрощують та прискорюють робочі процеси [2, с. 21].

Сучасна державна служба повинна активно залучати громадян до управління. Це може бути здійснено через розвиток механізмів публічного обговорення проєктів, петиційні системи, а також за допомогою інших інструментів електронної демократії. Громадський контроль є важливим елементом щодо запобігання корупції та забезпечення відкритості в управлінні [1, с. 210].

Державна служба повинна бути не лише технологічно орієнтованою, але й мати висококваліфікованих працівників. Розвиток навичок та постійне навчання стають ключовими завданнями для кадрової політики урядів. Це може включати як внутрішні програми навчання, так і співпрацю з академічними установами та з іншими партнерами.

Модернізація системи державної служби має спрямовуватися на підвищення ефективності управління, забезпечення відкритості та прозорості діяльності владних структур. Це може включати в себе вдосконалення процедур прийняття рішень, впровадження механізмів моніторингу та оцінки результатів управлінських рішень, а також забезпечення доступу до інформації для громадськості.

Оперативність урядів різко зросла під час швидкого, масштабного і руйнівного впливу пандемії. Одночасне виникнення надзвичайних ситуацій у сфері охорони здоров'я та економіки змусило уряди до нехарактерно швидкого реагування. Це стало помітним зрушенням від традиційно повільного підходу, заснованого на належній правовій процедурі, який зазвичай присвячує значний час і ресурси ретельному плануванню, балансуванню суперечливих вимог і запитів та управлінню політичним порядком денним. Швидкий запуск нових послуг, пільг та процесів у надзвичайних ситуаціях, які включають тимчасові лікарні та цифрові рішення для охорони здоров'я, роботу цілодобових кол-центрів. Хоча такі ролі, як формування політики, регулювання та фінансування залишатимуться центральними, нові гнучкі підходи дозволять урядам співпрацювати, налагоджувати партнерські відносини та взаємодіяти з громадськістю, приватним сектором та ринком більш оперативної та економічно ефективно. І це вже стає критично важливим, оскільки ми дивимося в майбутнє, яке ймовірно, матиме виклики низького економічного зростання і потребу у креативних рішеннях, які використовують нові можливості в умовах швидких змін [3].

Сучасний гнучкий уряд повинен використовувати потенціал процвітаючих галузей для їхнього подальшого зростання та успіху, водночас надаючи важливу підтримку тим секторам, які стикаються з економічними проблемами, що включають великі когорти працівників, які досягають або наближаються до пенсійного віку, зростаюча потреба поповнення існуючої робочої сили новими наборами цифрових навичок [3].

Таким чином, уряди будучи важливими роботодавцями на глобальному рівні, також повинні мати можливість стимулювати створення

значної кількості робочих місць у партнерстві з виробничниками. Спритний уряд – це гнучкий уряд, який володіє баченням та інструментами, необхідними для адаптації до постійно мінливих вимог та уподобань суспільства, наприклад, поява віддаленої роботи, яка для багатьох працівників в уряді та за його межами стала «новою нормою», якій вони надають перевагу.

Література:

1. Бакрадзе Л. М. Суспільні реформи як вид політичного управління. *Гілея: науковий вісник*. 2017. Вип. 119. С. 321-326.

2. Войтович Р. Модернізація державного управління в умовах глобальної інтеграції. *Вісник Національної академії державного управління при Президентіві України*. 2013. Вип. 2. С. 14-23.

3. Модернізація системи державного управління: світові тенденції
URL: <https://kpmg.com/ua/uk/home/insights/2021/08/modernizing-government-global-trends.html> (дата звернення: 26.03.2024).

Братіков Андрій Олегович

Технічний директор «ТОВ Енергія-Буран»

ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ ГРАМОТНОСТІ НАСЕЛЕННЯ

Сучасні умови динамічного розвитку інформаційно-комунікаційних технологій та їх використання у всіх сферах суспільної життєдіяльності вимагає безперервного навчання та удосконалення цифрових навичок не тільки публічних службовців, але й громадян. Водночас це вимагає розробки та реалізації дієвої державної політики, мета якої полягає у вирішенні проблем у даній сфері.

Для сучасного українського законодавства характерна невизначеність базових термінів: використовуються терміни «грамотність», «компетентність», «навички» з відповідними предикатами «цифрова», «комп'ютерна», «інформаційно-комунікаційна», «ІКТ» тощо. Іноді зазначені терміни використовуються в одному сенсі або один через одного. Прикладом є таке визначення: «Інформаційно-комунікаційна компетентність, що передбачає опанування основою цифрової грамотності для розвитку і спілкування, здатність безпечного та етичного використання засобів інформаційно-комунікаційної компетентності у навчанні та інших життєвих ситуаціях» [1].

Визначальним у розвитку цифрової грамотності населення слід вважати схвалення у 2021 році Концепції розвитку цифрових компетентностей, основною метою якої є «визначення пріоритетних напрямів і основних завдань з питань розвитку цифрових навичок та цифрових компетентностей, підвищення рівня цифрової грамотності населення, зокрема працездатних осіб, громадян похилого віку, малозабезпечених сімей, осіб з інвалідністю, інших вразливих груп населення, в умовах розвитку цифрової економіки та цифрового суспільства» [2].